

uitgekamd

jaargang 6, nr 4 • april 2005 • maandelijks tijdschrift (niet in juli-augustus)

Burgemeester

Van Hoobrouck: "De omzendbrief Peeters gaat uit van een onbevoegde auteur"

Bewogen jaren over de bombardementen en het vliegveld van Melsbroek

Katlijn over sport, toneel en religie

Sanne & Erik in de Kam, 29 april

UIT DE GEMEENTE 2-3 Uit de gemeenteraad / 4-5 Bewogen jaren / 6-7 Katlijn vanuit Leon, Verenigde Staten

VERENIGINGSNIEUWS 7 Brussels Light Opera Company - Taekwondo / 15 Cultuurraad met Europees feest - Volksdansgroep De Rollewagen / 15 Activiteitenkalender

DE KAM 9 Een interview met Sanne & Erik / 10 Programmatie / 16 Agenda

RAND-NIEUWS 11-12 RandRevue, een terugblik / 12-13 Dirk De Weert over 10 jaar Ring-TV

COLUMN 8 Het kookboek van Meter Fien

BURENGERUCHT 14 De Bosuil Jezus-Eik - De Lijsterbes Kraainem

“Omzendbrief Peeters gaat uit van een onbevoegde auteur”

Uit de gemeenteraad van 7 maart

> Wilfried Servranckx (GE-EC) vraagt om de gemeenteraad te beginnen met een minuut stilte voor de arbeider van Interza die verongelukt is.

> Sandrine Valvekens (UF) verhuist. Irène Jones (UF) moet haar opvolgen, maar doet afstand van het mandaat. Olivier Satin (UF) is de volgende en meteen [de laatste opvolger](#) bij UF. Hij laat zich verontschuldigen omdat hij niet aanwezig kan zijn. De eedaflegging wordt verschoven naar de volgende gemeenteraad.

> De gemeente heeft de straatnamen van de bouwprojecten Robru en Lievens niet voldoende gemotiveerd en de gouverneur schorst de beslissing. De gemeente neemt daar kennis van en herbevestigt haar beslissing. Ze zal de nieuwe straten toch [Kleine Bergstraat en Valleistraat](#) noemen. DWO onthoudt zich, omdat de straatnamen worden vertaald. “Op de koop toe verkeerdt,” stelt Jan Pollaris (DWO). “Als de drang om te vertalen onweerstaanbaar is, vertaal dan juist.” Kleine Bergstraat zou Petite Rue de la Montagne moeten worden en niet Rue de la Petite Montagne. In dat laatste geval moet er in het Nederlands een koppelteken staan: Kleine-Bergstraat.

> Tussen 2000 en 2004 werd de feestzaal 34 keer gratis ter beschikking gesteld van [Planète Théâtre](#): 2 keer in 2000, 6 keer in 2001, 4 keer in 2002, 10 keer in 2003 en 12 keer in 2004. Normaal moet iedere vereniging betalen voor het gebruik van de feestzaal. Een vereniging van Wezembeek-Oppem, die de zaal afhuurt voor een voorstelling, betaalt 123,95 euro voor de eerste dag; een vereniging van buiten de gemeente betaalt 247,89 euro. Voor de volgende dagen wordt 50% korting toegestaan. Planète Théâtre is een vereniging van buiten de gemeente en had dus in totaal 4.834,05 euro (2000 t/m 2004) moeten betalen. De gouverneur schorst de beslissing wegens discriminatie van de andere verenigingen. De gemeente laat het erbij en trekt haar beslissing in. DWO

vraagt wat de praktische gevolgen daarvan zijn. Burgemeester Van Hoobrouck (UF) reageert vaag: “We zullen zien”.

> De gemeente tekent een samenwerkingsovereenkomst met het Vlaams Gewest in het kader van [duurzame ontwikkeling](#). Drie clusters zijn verplicht: instrumentarium, water en gifstoffen. Daarnaast kunnen er twee vrij gekozen worden. De gemeente opteert voor mobiliteit en hinder. Alain Roelens (UF) onthoudt zich omdat hij “de indruk heeft dat er meer ontwikkeling is van de papierberg dan van het leefmilieu”.

> [Speelplein Toboggan](#) krijgt een werkings-toelage. DWO onthoudt zich bij de stemming. Chantal Woitrin vraagt hen: “Pour vous un enfant n’est pas un enfant?” “Daar gaat het niet over”, antwoordt Jan Walraet (DWO). “Toboggan kan die aanvraag niet indienen zoals ze deden.” De vzw Toboggan is een Brusselse vereniging en kan daarom geen aanspraak maken op faciliteiten. Ze moet haar subsidies in het Nederlands aanvragen in plaats van in het Frans.

> Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2000 trok de gemeente naar de Raad van State omdat de minister de factuur van de drukker uit de rekening had geschrapt. In januari 2001 werd een advocaat aangesteld, die een provisie van 1.059,99 euro kreeg om de zaak in te leiden. Deze advocaat laat de gemeente nu weten dat de zaak weinig kans maakt en dat het beter zou zijn om af te zien van verdere procedures. Hoeveel de rechtszaak in totaal zal kosten, weet de gemeente nog niet. Daarvoor moet ze eerst de factuur van de advocaat krijgen.

> Het dossier van [het orgel van de Sint-Pieterskerk](#), dat bij de vorige gemeenteraad zoek was, is inmiddels teruggevonden. Het aandeel van de gemeente in de restauratie van het orgel bedraagt 20%: 10% die de gemeente sowieso moet betalen plus de 10% van de kerkfabriek die zelf niet over voldoende middelen

beschikt. “We betalen de facturen zodra de kerkfabriek ze opstuurt”, verzekert burgemeester Van Hoobrouck (UF). Over de tweede begrotingswijziging 2004 van de kerkfabriek Sint-Pieter wil UF per se een advies geven, hoewel DWO betwijfelt of dat nodig is. Als puntje bij paaltje komt, blijkt dat twaalf UF-leden zich bij de stemming onthouden.

> Jan Walraet (DWO) wil weten hoe het zit met [de erkenning van de cultuurraad](#). “De burgemeesters van de zes faciliteitengemeenten hebben in dit verband nog steeds geen unaniem en definitief standpunt ingenomen”, antwoordt Van Hoobrouck.

> De tegemoetkoming van de gemeente in het [OCMW](#) bedraagt 961.463 euro. In de Schone Luchtlaan (155.000 euro), de IJsvogellaan (47.085 euro), de Driebunderweg en het Koningstraatje (samen 103.000 euro) wordt de waterleiding vernieuwd. “In de Marcellisstraat heeft een zware kraan gedurende veertien dagen twee derde van de straat bezet”, zegt DWO. “Aan de voetgangers heeft men niet gedacht. Die moesten de straat op als ze voorbij wilden. Nu is de kraan weg, maar het voetpad is zwaar beschadigd.” Van Hoobrouck ant-

woordt dat "de aannemer verantwoordelijk is en de kosten van de herstelling zal betalen". Hij geeft toe dat de stoepen van de Marcelisstraat er slecht bij liggen, maar de gemeente wacht op de onteigening van het huis dat in de weg staat om de rooilijn aan te passen en de straat te vernieuwen. "De gemeente wil ook het retributiereglement voor zware vrachtwagens aanpassen", zegt Van Hoobrouck. "En in de toekomst moet de veiligheid van de voetgangers door de aannemer verzekerd worden", vindt Walraet. De interpellatie van de oppositie had effect: twee dagen later was het voetpad hersteld.

> In de **Gergelstraat** zijn de bezoeken op de brug over de ring stuk. Er zijn al voetgangers over gestruikeld. Misschien horen die bezoekers niet tot de bevoegdheid van de gemeente, maar dan zou de overheid toch verwittigd moeten worden.

> DWO klaagt de 'kapstokepidemie' in de gemeente aan. Op het einde van de winter worden de bomen gesnoeid, maar dit jaar werden de bomen zo drastisch gesnoeid dat het knotwilgen lijken. Is dat wel gezond? Chantal Woitrin (UF) zegt dat alleen de bomen die ouder zijn dan twintig jaar zo sterk werden gesnoeid om hun volume te verkleinen. "Twintig jaar geleden had de gemeente een andere kijk op groenaanplanting. Tegenwoordig kiezen we voor kleinere bomen die daarna minder gesnoeid moeten worden." Jan Walraet (DWO) vraagt zich af waarom de bomen van het Warandepark hetzelfde lot ondergingen. "Ze staan toch in niemands weg?" "Misschien", filosofeert Wilfried Servranckx (GE-EC), "zijn de bomen zoals onze begroting en moeten ze om de zoveel jaar eens drastisch gesnoeid worden om ze opnieuw gezond te maken". Gelach en het volgende punt.

> Jan Pollaris (DWO) vraagt naar de stand van zaken van **het lokaal en sociaal beleidsplan**. Dat blijkt nog nergens te staan, op het akkoord dat in september 2003 tussen de gemeente en het OCMW werd gesloten na. "Het beleidsplan moet pas klaar zijn tegen eind december 2007", antwoordt Nicole Geerseau (UF). "Het ontwerp echter op het einde van dit jaar", volgens Pollaris. Volgens Geerseau komt alles in orde. "In april wordt er een studiedag georganiseerd en het OCMW is ingeschreven."

> "Is het normaal dat personeelsleden van de gemeente deelnemen aan **politieke betogingen**?", vraagt Jan Walraet (DWO). "Hoe komt het dat de aanwezigheid van de leerkrachten van Het Hoeveke op de betoging van 6 maart breed uitgesmeerd werd?" Die dag betoogden MR en FDF in Linkebeek tegen de splitsing van de kieskring B-H-V en voor de aanhechting van de faciliteitengemeenten bij Brussel. "Het zijn vrije burgers", antwoordt Jean-Pierre Sans (UF). Enkele jaren geleden werden andere dingen gezegd. Toen werd de directeur van de Nederlandstalige gemeenteschool zwaar op de vingers getikt, omdat hij was ingegaan op een uitnodiging van het studie bureau 'Mens en Ruimte' en een vergadering bijwoonde waarop de lokale verenigingen werden gepolst ter voorbereiding van het actieplan van de rand. Een van de punten die toen naar voren werden geschoven, was de afschaffing van de faciliteiten.

Ghislaine Duerinckx

Wist je dat?

De omzendbrief Peeters uitgaat van een onbevoegde auteur?

"... de heer François van Hoobrouck d'Aspre, burgemeester, geeft integrale lezing van de volgende tekst: Bovendien staat het onbetwistbaar vast dat de bestreden omzendbrief uitgaat van een onbevoegde auteur: de Vlaamse minister heeft op het bedoelde terrein immers geen enkele verordenende bevoegdheid. Hij is zich hiervan zelfs terdege bewust, zo niet zou hij in het document niet herhaaldelijk herhalen dat hij geenszins verordenend wil optreden..."

(uit de notulen van de gemeenteraad van 25 januari 2005, punt 35).

Zelfs na het arrest van de Raad van State blijft Van Hoobrouck herhalen dat hij de omzendbrief Peeters niet zal toepassen.

Dokters van wacht

> **02/04**

Dr. Van Mulders

Vredeplein 2A, 1950 Kraainem
02 720 10 51

> **03/04**

Dr. Walraet

Pachthofdreef 36, 1970 Wezembeek-Oppem
02 784 20 40

> **09/04**

Dr. Gobbers

't Veldeke 2, 1970 Wezembeek-Oppem
02 731 16 00

> **10/04**

Dr. Kirschenhoffer

Wijngaardlaan 19, 1970 Wezembeek-Oppem
02 731 40 73

> **16/04**

Dr. Van Mulders

Vredeplein 2A, 1950 Kraainem
02 720 10 51

> **17/04**

Dr. Peckel

Hippodroomlaan 114, 1970 Wezembeek-Oppem
02 731 91 57

> **23/04**

Dr. Gelderblom

Vosberg 22, 1970 Wezembeek-Oppem
02 688 23 00

> **24/04**

Dr. Walraet

Pachthofdreef 36, 1970 Wezembeek-Oppem
02 784 20 40

> **30/04**

Dr. Delhez

Mechelsesteenweg 48, 1970 Wezembeek-Oppem
02 731 42 24

> **01/05**

Dr. Peckel

Hippodroomlaan 114, 1970 Wezembeek-Oppem
02 731 91 57

> **van 4 mei 19u tot 6 mei 7u**

Dr. Dieu

Kon. Astridlaan 170A, 1950 Kraainem
02 731 66 62

Bewogen jaren (1919-1963) (deel 10)

De 'Plaan' van Melsbroek, de 'abris' en de bommen op het Velleken

Vanaf 1943 was er steeds meer en langer luchtalarm op steeds intensievere geallieerde bombardementen. Zowel overdag als 's nachts werden de industriezones van Haren en Vilvoorde, de belangrijke rangeerstations van Leuven en Schaarbeek en de vliegvelden van Evere en Melsbroek bestookt. Vooral de bombardementen op Melsbroek waren in Wezembeek berucht. Wat vroeger een noodvliegveld was, werd meteen na de bezetting in mei 1940 een basis voor de Duitse Luftwaffe. In een recordtijd werd in Melsbroek door duizenden Duitse jongeren van de Arbeitsjugend een echt vliegveld aangelegd met alle nodige faciliteiten voor het opstijgen en landen van zware bommenwerpers. De boeren uit de streek werden met paard en kar opgeëist om de luchthaven mee te helpen aanleggen. Gedurende de vier jaren van de oorlog werd de infrastructuur voortdurend verbeterd en uitgebreid. Er werden drie betonnen landings- en startbanen in driehoeksvorm aangelegd en er kwam een volwaardige controletoeren. De kazernesgebouwen, loodsen en ateliers stonden langs de Haachtsesteenweg, terwijl de Duitse piloten in Zaventem waren gelegerd. Het geheel werd 'terrein 13' genoemd en was een belangrijke uitvalsbasis voor raids op Londen. Het vliegveld werd dan ook systematisch aangevallen door geallieerde jachtbommenwerpers. Rond de luchthaven van Melsbroek waren Duitse Flaks of vast afweergeschut opgesteld om deze geallieerde vliegtuigen neer te schieten.

De ver schietende Flaks waren luchtdoelkanonnen die 360° konden draaien. Vanuit een Flak konden de Duitsers met technische apparatuur de hoogte van de geallieerde vliegtuigen berekenen om ze neer te halen. De Engelse piloten lieten aluminiumstroompjes neerwarrelen om het systeem van de Duitsers te ontregelen. Van begin 1944 tot de bevrijding was de generale staf van de Flaks in het kasteel Solvay (thans de Selliers de Moranville) in Sterrebeek gevestigd. Niettegenstaande het feit dat er, als gevolg van de veelvuldige bombardementen op de 'plaan' (vliegveld), tijdens de oorlog in de gemeente Melsbroek veel slachtoffers vielen, werd de lokale bevolking door de Duitsers verplicht om, met haar eigen gerief, telkens opnieuw de talloze kraters te vullen die door de geloste bommen veroorzaakt waren. Overdag trokken formaties van soms wel tientallen geallieerde vliegtuigen over Wezembeek naar Duitsland. Dan trad de Duitse luchtafweer, die in onze gemeente geïnstalleerd was, in actie. Dit luchtafweergeschut bestond niet uit Flaks, maar uit een stel extra grote kanonnen, die zich in het veld dichtbij de hippodroom van Sterrebeek aan het kruispunt van de Leopold III-laan met de Grensstraat bevonden. Volgens buurtbewoner Julien Terclaeyers hadden de bulderende kanonnen niet alleen een enorme vuurkracht, maar blonken de manschappen die ze bedienden uit door hun prachtige samenhang. Van een geslaagde combinatie

gesproken...

Het enige overblijfsel van de Duitse bezetting tijdens de Tweede Wereldoorlog in Wezembeek-Oppem is een bunker die zich op de vroegere site van de Meteowing (thans politiezone Wokra) in de Lange Eikstraat bevindt, maar waar nooit enige luchtafweerbatterij heeft gestaan (volgens Aimée Van Ingelgom en Emiel Desmet).

Tijdens de luchtaanvallen overdag vormden zich opvallende witte wolkjes van ontplofende obussen rond de overvliegende vliegtuigen. Tijdens een van deze raids werd een geallieerd vliegtuig geraakt en spatte hoog in de lucht uit elkaar. Na enkele seconden ontplooiden zich twee valschermen. De Duitsers aarzelden niet om met hun afweergeschut de twee piloten, die zich poogden te redden, neer te halen (Jos Vandermosten).

Nachtelijke bombardementen

Tijdens zo'n luchtgevecht overdag raakte 'Stalin', een van onze twee katten, zodanig in paniek dat hij als een zwarte duivel voor mijn ogen zonder enige moeite in één enkele poging over een betonnen tuinmuur van ongeveer 2,5 meter sprong. Het waren echter vooral de nachtelijke bombardementen die bij de Wezembekenaars een onvergetelijke indruk nalieten. Het aanzwellend gebrom van de aanvallende vliegtuigen ontketende onmiddellijk een uitzinnig gehuil van de loeiende sirene, die zich op het dak van het gemeentehuis bevond en met de hand bediend werd.

De controletoeren van het militair vliegveld van Melsbroek (zie vierkante toeren in het dak).

Kasteel van baron Lambert of domein Fudji.

Ondanks het feit dat onze gemeente bij die bombardementen niet rechtstreeks geveiseerd werd, werden haar inwoners altijd met het hallucinant schouwspel bij de naaste burens geconfronteerd. Hierbij werd meestal, zowel aan de zijde van de geallieerden als aan die van de Duitsers, nogal onzeker met projectielen omgesprongen. Omdat de geallieerde vliegtuigen onmiddellijk in de zoeklichten van de Duitse luchtafweer dreigden gevangen te geraken, dropten hun begeleidende jachtvliegtuigen kleine parachutes waaraan lichtgevend toortsen of 'fusées' hingen. Hierop lieten de slierten bommenwerpers in gespreide volgorde hun bommen boven het hel verlichte doel vallen. Het gebonk van inslaande bommen betekende dat 'ze in Melsbroek of ergens anders prijs hadden'. Het Duitse afweergeschut reageerde intussen furieus en bracht bijwijlen een soort tamboergeroffel voort. Zijn zwaardere afgeschoten obussen ontploften hoog in de lucht en gaven een fascinerend vuurwerk tussen de geallieerde vliegtuigen. Kokende en knisterende stukken schrapnels, afkomstig van met kogels gevulde obussen, kwamen langs alle kanten naar beneden. Op de daken van de huizen, in de hoven, in de straten en op de pleinen. Ze waren levensgevaarlijk. Tijdens de beschietingen school iedereen in zijn 'abri'. Dit was een uitgegraven put in een hoek van de hof, waarvan de bodem bedekt was met stro en meestal afgedekt met witloofplaten. Zoniet verbleef iedereen tijdens het bombardement urenlang in de kelder, naast wat schamele patatten en het stiekem geslachte varken in zijn zoutputje. Eens de aanvalsgolf voorbij, klonk een lang aangehouden bevrijdend eindsignaal van de sirene. Daarna werd alles stil. Soms galmde er de stem van een opgeluchte buur nog door de nacht of verscheen er een verre geelrode gloed aan de hemel langs de kanten van Melsbroek of Leuven.

Luchtgevecht

In september 1943 had boven de gemeente een luchtgevecht tussen twee jachtvliegtuigen plaats. Het café 'Rust op de berg' (thans restaurant 'Les Amants Dinant') tegenover de paterskerk op de Mechelsesteenweg werd flink beschadigd. De reizigers van het treintje dat op dat moment het station van Oppem binnenreed, kwamen er met de schrik van af.

Vanaf januari 1944 werden de bombardementen steeds heviger en duurden ze langer. Op 1 mei 1944 's namiddags raakte een Amerikaanse bommenwerper ter hoogte van het Velleke (L. Marcellisstraat) in moeilijkheden. Ik stond op dat moment met mijn moeder in de tuin van de ouderlijke woning, gelegen in de H. Smetsstraat. Mijn vader en mijn zuster Wiske waren naar ons veld aan de hippodroom van Sterrebeek. Het vliegtuig kon blijkbaar nog moeilijk manoeuvreren en moest dringend zijn lading bommen kwijtraken. Daarop dropte de bemanning haar vracht van op zeer geringe hoogte (een paar honderd meter) boven de wijk. Het waren een zestal bommen. Ze zeilden als donkerbruine eieren, lichtjes afgedreven door de wind, naar beneden. Hierop volgden doffe ploffen van inslagen, gevolgd door een zware luchtverplaatsing. Ik had het gevoel dat mijn hoofd van mijn lijf werd gewrongen. Er klonk gekraak van brekend glas en over het Velleke, meer bepaald boven de zustersschool, steeg minuten lang een tientallen meters hoge stofwolk op. Een zestal bommen sloegen in op de hoek van de Lodewijk Marcellisstraat en de Gergelstraat. Er was veel schade aan de daken en ruiten van de omliggende huizen. Het gemeentehuis en de gemeentelijke jongensschool waren het meest getroffen. Gelukkig vielen er geen slachtoffers onder de burgerbevolking, die fel onder de indruk was van het gebeuren. Het vliegtuig was er inmiddels vandoor en Wezembeek zat met de brokken. Ditmaal 'hadden wij goed prijs'.

Jeanneke Desmet zat op het treintje Brussel-Tervuren dat juist op dat ogenblik aan de halte van het Velleke was gestopt. In de trein vlogen alle ruiten stuk en de passagiers werden tegen de grond gesmaakt. Gelukkig werd niemand gewond. Pas nadien realiseerde Jeanneke zich aan welk gevaar zij was ontsnapt (Emiel Desmet). Jos Vandermosten, die als pendelaar op 1 mei 1944 de trein op de stationskaai in de Leopoldswijk in Brussel stond op te wachten, zag het toegetakeld Electrobelleke na enige tijd en weliswaar met ernstige vertraging uit de bocht van Etterbeek verschijnen. Het dak van de trein was bedekt met aarde, graszoden en takken. Het had weinig gescheeld of Wezembeek had een ware catastrofe beleefd. De bomkraters werden later opgevuld met aarde, maar je kon de plaats

van de bom inslagen makkelijk lokaliseren, omdat de grond er steeds opnieuw inzakte (Jos Vandermosten en Michel Spreutels). De Duitse 'Kommandantur' op het Fudjiedomein en het goed van Withouck aan de Mechelsesteenweg was tijdens de laatste oorlogsmaanden herhaaldelijk het mikpunt van geallieerde jachtvliegtuigen, die van over het Zoniënwood opdoken en laag over het Vier-Armenkruispunt scherend de Mechelsesteenweg opzochten om er aan hun Duitse kameraden een uitgebreid en denderend bezoek te brengen. Het Joodse Home van Wezembeek was nauwelijks enkele honderden meters van de 'Kommandantur' verwijderd en toch waren de Duitse officieren en de Joodse directrice niet of nauwelijks op de hoogte van beider aanwezigheid. De nog in leven zijnde Joodse kinderen van het home, die de razzia van de Gestapo in 1942 hadden meegemaakt, realiseerden zich pas in 2003, na enige uitleg, aan welk gevaar zij indertijd ontsnapt waren en waarom zij toen in de brokken moesten delen.

Michel Spreutels

Apothekers van wacht

> 01/04

Apotheker Poot

Koningin Astridlaan 272, 1950 Kraainem
02 731 06 06

> 08/04

Apotheker Christiaens

Oppemlaan 6, 1150 Brussel
02 772 77 66

> 15/04

Apotheker Lievens

Brusselsesteenweg 77, 3080 Tervuren
02 767 34 15

> 22/04

Apotheker Van Meerbeek-Picard

Mechelsesteenweg 158, 1933 Sterrebeek
02 731 62 91

> 29/04

Apotheker Peeters

L. Marcellisstraat 126, 1970 Wezembeek-Oppem
02 731 32 68

> 06/05

Apotheker Boone

Jesus-Eiklaan 2, 3080 Tervuren
02 767 44 86

Sport speelt een belangrijke rol

Katlijn Pollaris vanuit Leon, Verenigde Staten

Laat ik maar meteen beginnen met het goede nieuws uit mijn gastfamilie. Ian Daniel Sherman is op 7 maart geboren in Des Moines! Hij is het zoontje van Jenny en Daniel Sherman en het derde kleinkind van John en Barb. Mama en zoon zijn in goede gezondheid. De baby weegt 9 pounds en meet 21 inches (meer dan 4 kilogram en meer dan 50 centimeter). De baby is geboren in de kamer waar Jenny nu ligt en niet in een verloskamer. De dag na de geboorte zijn Shoko en ik samen met Barb en John de baby gaan bezoeken in het ziekenhuis. Ik moet zeggen, het is een heel mooi kindje. Ook een heel flink, want het weent bijna niet. Ik heb de baby mogen vasthouden, maar omdat ik behoorlijk verkouden was, moest ik een masker voor mijn mond en neus dragen. Amerikanen zijn erg op hun hoede voor medische fouten en nemen zo weinig mogelijk risico's op dat vlak.

Het belang van sport

Het basketbal- en worstelseizoen is voorbij. Iedereen op school begint zich voor te bereiden op de 'lentesporten': atletiek en golf. Maar eerst nog even vertellen hoe de wintersporten zijn afgelopen. Beide basketbalteams (jongens en meisjes) hebben het goed gedaan, maar zijn spijtig genoeg niet zo ver geraakt in de competities om de beste van de staat Iowa te worden. Enkele worstelaars daarentegen hebben het heel goed gedaan. Voor de kampioenschappen van onze staat

hadden drie jongens van onze school zich kunnen plaatsen. Dit is een enorme prestatie als je weet dat enkel de beste worstelaars van de hele staat Iowa daaraan mogen deelnemen. Daarvoor moeten ze eerst door een hele reeks voorrondes. Deze kampioenschappen hadden plaats op 25, 26 en 27 februari in een grote sporthal in Des Moines. Hoewel dit op schooldagen viel, mochten de leerlingen toch - mits toestemming van de ouders - gaan kijken. Ik besloot natuurlijk om deze speciale gelegenheid niet te missen. Donderdagmorgen heel vroeg vertrokken we naar Des Moines. Door het onverwachte slechte weer en de drukte duurde het veel langer dan gewoonlijk om er te geraken. In de sporthal aangekomen, zagen we acht grote worstelmatten in het midden, overal worstelaars en natuurlijk ongelooflijk veel supporters. Het is nogal moeilijk om de vele wedstrijden te volgen. Twee van de drie jongens van onze school waren na twee matches uitgeschakeld; de derde, Adam Lyons, niet. Ik hield het worstelen na die ene dag voor bekeken. Ook de volgende rondes wist Adam al zijn tegenstanders neer te pinnen. Zaterdagavond was dan de grote finale en na een intens gevecht pakte Adam de gouden medaille in de 'heavyweight' klasse. Deze overwinning werd in verschillende kranten beschreven. Ook de televisie besteedde er aandacht aan. Terug in school werd hij uitgebreid gevierd. De cheerleaders deden een 'pep assemblee' voor hem en de school was

overal versierd met zijn naam. Later op de dag werd hij rondgereden op een versierd kuiswagentje. "Jaren van toewijding aan je sport is nodig om een kampioen te worden", sprak de coach. En daarmee benadrukte hij nog maar eens het belang van sport op school.

Toneel spelen

Een tweetal maanden geleden vernam ik dat er een auditie werd georganiseerd voor het schooltoneel. Aangezien ik enige toneelervaring heb met de Toneelgroep De Morgenster en altijd graag geacteerd heb, besloot ik om deel te nemen. Iedereen moest enkele rollen uitproberen. Zo kon de regisseur een keuze maken tussen de kandidaten en meteen ook horen welke stem het best voor welke rol gebruikt wordt. Na enkele dagen kende ik het verdict. Ik kan mijn Wezembeekse toneelervaring ook hier vertonen! We spelen twee eenakters en ik mag in beide meespelen. In het eerste toneelstuk ben ik de advocaat en moet ik proberen mijn cliënt vrij te pleiten; in de andere eenakter ben ik de eigenares van een tehuis voor oudere dames. Beide rollen zijn zeer tof. Ik geniet er echt van om opnieuw op de planken te staan. We zijn druk aan het repeteren. Gelukkig kende ik mijn rol al snel van buiten.

Religieuze tradities

Zoals ik eerder al vertelde, zijn de Amerikanen in deze streek, en ook mijn gastou-

Gastouders John en Barb achter het kerkorgel.

Een vermomde Katlijn houdt de nieuwe familie-aanwinst in de armen.

Worstelkampioen Adam Lyons paradeert op de 'praalwagen'.

ders, zeer religieus. Beiden zijn sterk geëngageerd in de kerk. Zo is John niet alleen 'pastor' (een soort voorganger), maar hij vervult vaak ook de rol van organist bij de vieringen. Naast de gebruikelijke zondagse kerkdienst hebben de Amerikanen hier de gewoonte om op woensdagavond met de kerkgemeenschap samen te komen. Dit kan verschillende vormen aannemen: gewoon bidden, de voorbereidingen op de kerkdiensten van zondag of gezellig samenkomen bij het spelen van gezelschapsspelletjes. De school respecteert deze woensdagavond en zal dan ook nooit een sportwedstrijd plannen. Een andere kerkgewoonte is de 'potluck'. De kerkgangers spreken dan af om na de mis samen te lunchen. Iedereen brengt eten mee, alles wordt bij elkaar geplaatst en iedereen proeft van elkaars gerechten. Dit kan soms tot rare combinaties leiden, maar het smaakt wel altijd ongelooflijk goed. In de kerk van mijn gastouders is er op dit ogenblik een discussie aan de gang over het kerkgebouw: restaureren en meer aanpassen aan de noden van mindervaliden of een nieuw kerkgebouw neerzetten. Als je weet dat de kerk dit zelf moet bekostigen, begrijp je dat het een belangrijke financiële beslissing wordt. Op dit moment ben ik mij volop aan het voorbereiden op mijn reis naar de Oostkust. In tien dagen bezoek ik Chicago, Philadelphia, New York en Washington DC. Natuurlijk volgt er een uitgebreid verslag over deze reis in het volgende nummer van Uitgekamd. Tot dan!

Katlijn Pollaris

A String of Pearls BLOC

De Brussels Light Opera Company (BLOC), voorheen de Gilbert & Sullivan Society, viert haar 30-jarig bestaan met een retrospectieve, gekostumeerde show, die de beste scènes laat zien van producties uit de afgelopen 30 jaar.

A String of Pearls wordt op 15, 16, 22 en 23 april om 20u ten tonele gebracht in GC De Kam, 29 solisten, met vele sterren uit vroegere producties, ondersteund door meer dan 60 koorleden, zullen 11 van de beste scènes uit Gilbert & Sullivan Operettes brengen (The Gondeliers, the Mikado, Pirates of Penzance, Patience, Princess Ida en Yeoman of the Guard), scènes van de operettes The Gypsy Princess (Lehar) en Orpheus in the Underworld (Offenbach) en stukken uit de Broadway musicals Carousel, Oklahoma en Anything Goes!

Voor reservatie van kaarten:
e-mail tickets@bloc-brussels.be
of bel 0484 76 81 17.

Voor meer informatie bel 02 762 52 31 of
bekijk de website www.bloc-brussels.be

De Brussels Light Opera Company

De organisatie werd opgericht in 1975 als de Brussels Gilbert & Sullivan Society. Gedurende 13 jaar heeft het alle 13 G&S operettes (sommige meerdere keren) opgevoerd plus werken van andere componisten, zoals Offenbach.

In 1992 werd de naam veranderd in BLOC om een breder aanbod van muzikaal theater en G&S te kunnen doen.

Onder meer werden populaire werken als: The Merry Widow, Carousel, Die Fledermaus, Oklahoma!, La Vie Parisienne (in het Frans!), the Gypsy Baron, The Gypsy Princess, Anything Goes!, Kismet en recent Andrew Lloyd Webbers Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat opgevoerd.

In 1999 heeft BLOC de G&S operette HMS Pinafore tijdens het jaarlijkse Internationale G&S Festival in Buxton, Engeland opgevoerd.

BLOC heeft ook regelmatig speciale producties uitgebracht, variërend van korte operettes tot muzikale avonden, meest recent de BLOC-on Broadway and de Chorus First shows.

BLOC is de grootste Engelstalige muzikale theatergroep in Brussel en heeft meer dan

200 leden uit 22 landen. Deze veelheid van culturen, leeftijden en professionele bezigheden, die allen de liefde voor muzikaal theater delen, werken samen aan producties van hoge kwaliteit, maar genieten ook van vele sociale activiteiten. In GC De Kam wordt wekelijks gerepeteerd en velen van u zullen al wel eens een glas Kambier gedronken hebben met enkele van de BLOC-leden.

Taekwondo Wezembeek-Oppem blijft scoren

Tijdens het weekend van 19-20 februari trok de taekwondoclub van Wezembeek-Oppem terug naar het hoge noorden, meer bepaald naar Tampere in Finland voor een taekwondocompetitie. Er lag veel sneeuw en het was redelijk koud, maar toch kwamen ze terug met een pak medailles. Er namen ongeveer 200 deelnemers deel uit Finland, Rusland, Litouwen, Oekraïne, Nederland, Frankrijk, Estland en België. Onze nieuwkomer Koen Holvoet, die voor de eerste keer meedeed aan een buitenlandse competitie, won een gevecht tegen een Rus en kwam dan uit tegen onze eigen Arnaud De Sutter. Hij won het goud. Arnaud versloeg een Fin en kwam dan tegen Koen uit en werd zo tweede en won zilver. Valesca Den Boer had aan de Russen een harde dobber, maar slaagde er toch in het zilver te winnen. Alan Lefevre, ook een nieuwkomer van 17, nam voor de eerste keer deel aan een competitie en won na een paar spectaculaire gevechten het brons. Charlotte Verboven had geen categorie in haar eigen gewicht en leeftijd en werd bijgevolg ingedeeld bij grotere en zwaardere Russen en Finnen. Toch behaalde zij brons. Laura De Wilder had in haar categorie ook zo'n pak Russen, Oekraïners en Finnen, maar sleepte brons mee naar België. Walter De Wilder (de papa van Laura) haalde eerst een gelijkspel tegen een Rus, maar moest dan de duimen leggen na verlenging. Hij verdient een dikke pluim! Sabum Barbara Siraut was eerst ingedeeld in een categorie in haar gewicht, maar werd dan verplaatst naar een grotere categorie van meisjes van meer dan 71 kg (zij weegt zelf 64 kg). Na drie gevechten was de kous af en kwam Barbara met niks naar huis. Je moet het toch maar doen.

Het kookboek van Meter Fien

Lamsnootje in gekruid bladerdeeg

Benodigheden voor 8 personen

- > 8 lamsfilets van 125 g en ongeveer 10 cm lang
- > 2 eetlepels gehakte peterselie
- > 3 eetlepels gehakte kervel
- > 1 eetlepel gehakte dragon
- > 6 versnipperde basilicumblaadjes
- > 8 bladerdeegplakjes van 15 cm op 15 cm (verkrijgbaar uit de diepvries)
- > 125 g boter
- > 1 eierdooier
- > 2 dl bruine of lamsfond
- > 2 eetlepels cognac

Bereiding

- > Kruid de lamsfilets met peper en zout. Bak op een hoog vuur de filets gedurende 30 seconden aan elke kant goed aan zodat ze gekorst zijn. Haal het vlees uit de pan en laat op een rooster uitlekken zodat het vlees niet in contact komt met het jus. Laat afkoelen.
- > Doe de gehakte kruiden in de kom samen met de olijfolie. Kruid met peper en zout en vermeng alles goed tot een dikke pasta. Neem de verse of ontdooide bladerdeegvellen en bestrijk ze met een koffielepel van het kruidenmengsel. Leg er een lamfilet op die je vooraf hebt droog gedept met absorberend papier.

- Bestrijk het vlees met een eetlepel van het kruidenmengsel en vouw dicht tot een klein pakje. Maak de randen volledig dicht met een beetje water. Draai de plakjes om en doe er met een mes enkele oppervlakkige horizontale sneetjes in. Bestrijk de plakjes met eigeel dat met water is aangelengd.
- > Verwarm de oven voor op 200 °C. Zet het vlees er 12 tot 14 minuten in. De plakjes moeten goudgeel zien.
- > Warm de fond op en bind deze met 75 g boter waaraan 2 eetlepels cognac zijn toegevoegd. Proef en breng eventueel op smaak. Het mag sterk gekruid zijn.
- > Plaats een filet op het bord. Serveer de saus rond de filet.
- > Bij dit gerecht worden vooral verse groenten geserveerd alsook natuuraardappelen of een gratin dauphinois.

Smakelijk!

Heb je een recept voor een origineel gerecht, aarzel niet en contacteer het Kookboek van Meter Fien: Krist Vandervorst, Sportpleinstraat 38, 1970 Wezembeek-Opem. 02 731 24 12.

De levenslange strijd tegen het 'Nicole en Hugo-syndroom'

Een gesprek met Erik Van Neygen en Sanne

Erik Van Neygen en Sanne (Sandra Denotté) zitten er ontspannen bij. Hun tienjarig dochtertje Maartje huppelt nog wat rond alvorens ze naar bed moet. Beiden zijn in de stemming om terug te blikken. Hun nieuwe cd 'Wijsjes, walsen en bolero's - alle hits van 15 jaar' brengt alle knalsongs van de afgelopen jaren samen. Nadat Sanne enkele jaren muzikaal haar eigen weg ging, staan ze nu weer als duo op het podium. Soms ook met dubbele gevoelens. "Ik leed er erg onder dat Eriks geloofwaardigheid op het spel stond. Hij komt uit de kleinkunst en ik wou zijn naam niet schaden", aldus Sanne.

Begin jaren negentig waren ze niet uit 'Tien om te zien' weg te slaan. Erik had de toen 16-jarige Sanne 'gecast' voor zijn lied 'Veel te mooi'. "Het klonk goed en uiteindelijk sprong ik ook in met de tweede stem." Met de gekende gevolgen. Het werd een hit en Erik en Sanne waren als duo niet meer van het podium te slaan. Om de situatie nog sappiger te maken, begonnen ze een relatie die heel wat stof deed opwaaien. Vijftien jaar later staat de relatie nog steeds overeind en is Maartje het gevolg van hun liefde. "Pas enkele jaren later hadden we tijd om er bij stil te staan. Alles ging toen zo ongelofelijk snel", vertelt Sanne. De voorbije jaren ging ze solo en dook ze de studio in met Roland en Wigbert wat een fantastische 'Cowboy's sweetheart' opleverde. "Ik wou absoluut dat ze een soloplaat maakte", gaat Erik verder. "Op deze plaat kon ze zich profileren als een goede zangeres. Tot dan werd ze gezien als een Vlaams zangeresje dat vaak in 'Tien om te zien' kwam en dus niet het nodige respect kreeg." Sanne bevestigt. "Ja, ik wou tonen dat ik echt wel goed kan zingen, hoewel ik niet ambitieus ben. Ik wil mooie melodieën zingen en als ik iets doe dan moet het goed zijn. Op mijn soloplaat heb ik enorm veel positieve reacties gekregen."

Mooie melodie en goede tekst

De nieuwe plaat brengt onder meer hun mooiste duetten. Hoewel ze hun optredens als koppel eind 2000 hadden afgezworen, kruipen ze sinds vorig jaar toch weer samen op het podium. De aanvragen voor optredens bleven binnenstromen. "Mensen genieten er nog altijd van om ons samen te zien", lacht Erik. "Dan is het volop ambiance. Steeds opnieuw kregen we de vraag wanneer we er weer samen zouden

staan." Ook Sanne erkent de kracht van hun duetten. "Soms kwam Erik op als onverwachte gast en dan barstte het pas écht los. Er ontstaat iets, een vertrouwd gevoel van elkaar door en door te kennen. Ik kan het niet verklaren en mensen voelen dat. Het creëert een soort warmte in de zaal."

De muziek en de teksten schipperen ergens tussen de kleinkunst en het populaire lied in. "Ik ben altijd geïnspireerd geweest door folk en country. Een mooie melodie en een goede tekst zijn zeer belangrijk voor mij. Ik voel me heel goed in de teksten die Erik voor me schrijft. Zoals 'Huis tussen rozen' en 'Welterusten' zijn magnifiek. Ze liggen perfect in de mond. Ik hou niet van moeilijke woorden. Gebruik spreektaal, zoals je met elkaar omgaat in het gewone leven", vertelt Sanne. Op de nieuwe cd staan onder meer 'Veel te mooi', 'Aan mijn darling', 'Het spijt me' en de recentste hit 'Lo siento mi vida', die Sanne zong op een herdenkingsconcert van Digno Garcia en een hit werd. "Er lag van ons niks meer in de winkel uit onze beginperiode en er was nog vraag naar. Dus leek het de geschikte moment om een overzichtsplaat te maken van vroeger en nu", zegt Erik.

Houding van de Belg

Hoewel de nieuwe cd verwijst naar hun mooie beginperiode en hun prille liefde is het geen rimpelloos terugblikken. De spot en het sarcasme troffen beiden. Het ongeloof in hun relatie en de zeemzoete duetten deed hun 'sérieux', en vooral dat van Erik, geen goed. "We werden steeds als duo gevraagd. Erik had een verleden in de kleinkunst achter de rug en plots leek dat volledig van tafel geveegd. We zaten enorm in met elkaars geloofwaardigheid.

Na verloop van tijd werden we alleen nog gezien als 'Erik en Sanne'. Alsof we elk apart niet meer bestonden en ervoor geen eigen platen hadden gemaakt. We willen absoluut niet eindigen zoals Nicole en Hugo." Erik lacht ietwat mistroostig. "Je eraan ergeren lost niks op. Je kan alleen proberen om nieuwe wegen in te slaan. Ons publiek houdt van ons als koppel en is erg gevoelig voor de tweestemmige liedjes. Waarom zouden we ze dan ook niet brengen? Daar is toch niks mis mee?!" In Nederland slaat hun muziek ook aan bij het jongere publiek. "Daar brullen ze onze liedjes mee. In België niet. Hier willen jongeren zich niet belachelijk maken op onze muziek. Het wordt als 'foute' muziek bestempeld. Nederlanders zijn fier op hun taal en hun liederen. Een Belg laat zich ook niet gemakkelijk gaan en neemt een bepaalde houding aan. Het is leuker als er een onbevangen publiek staat. Maar ja, we amuseren ons samen goed en er zal altijd een publiek blijven voor onze muziek", besluit Sanne.

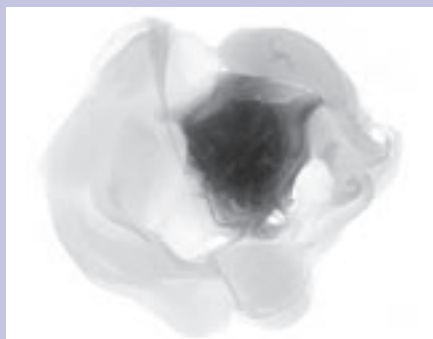
Gunther Ritsmans

Erik Van Neygen en Sanne treden op vrijdag 29 april op in GC De Kam met hun nieuwe cd 'Wijsjes, walsen en bolero's - alle hits van 15 jaar'.

CANDICE DEGREVE TENTOONSTELLING

KAM KIEST VOOR KUNST

"Mijn fotografiewerk berust op de inhoud en het in vragen brengen van de wetenschappelijke waarachtigheid. Geen enkele theorie is beschut van de persoonlijke sociaal-politieke belevenis van een individu en het beschouwen van deze belevenis als een universele waarheid. Door het fotograferen van eigen gemaakte voorwerpen toon ik wat ik wil laten zien. Deze voorwerpen blijven een geheim, een vreemdeling waarover verhalen verteld kunnen worden.

Het doel is de grenzen te laten wegvallen tussen kunst en wetenschappen. Geneeskunde kan iedere dag op verschillende manieren verklaard worden. Wetenschappen worden eveneens gebruikt om radiologische clichés als kunst te verklaren. Zonder metafysische gegevens te negeren probeer ik een combinatie tussen beide soms onterecht gescheiden wegen te vinden, afkomstig uit dezelfde bron: de mensheid die zelf plastische heekkunde uitvindt."

In de cafetaria van GC De Kam

Toegang: gratis

RACING STRIPES

WO 06-04

AVONTURENFILM

'Streep', een jonge zebra, wordt achtergelaten door een rondreizend circus en geadopteerd door Nolan Walsh, een lokale landbouwer en zijn dochter Channing. Het lot steekt een handje toe. Naast de boerderij is er een renbaan. Streep droomt ervan een renpaard te worden. Hij merkt al snel dat de 'snobpaarden' hem liever zien gaan dan komen en dat hij, om het als renpaard/zebra waar te maken, in zichzelf moet geloven, ongeacht wat anderen denken.

Met de stemmen van Frankie Muniz, Dustin Hoffman en Whoopi Goldberg. 1u43min, ov, tweetalige ondertiteling.

14u - De Kam

tickets: 3 euro (reservatie mogelijk)

i.s.m. Jeugdraad Wezembeek-Oppem

SANNE & ERIK VAN NEYGEN

WIJSJES, WALSEN EN BOLERO'S

VR 29-04

MUZIEK

Samen met Erik Van Neygen brengt Sanne het nieuwe programma 'Wijsjes, walsen en bolero's - alle hits van 15 jaar'. Eind 2000 kondigden Erik Van Neygen en Sanne, na een zoveelste succesvolle concertreeks, hun afscheid als duo aan.

Maar de aanvragen voor optredens bleven binnenstromen. De overweldigende reacties op hun duet 'Lo siento mi vida' - ter ere van Digno Garcia - deed hen besluiten terug de studio in te trekken. Ze hebben er allebei weer enorm veel zin in. De grote klassiekers als 'Veel te mooi' en 'Wat je diep treft' staan nog altijd overeind. Sanne en Erik komen niet alleen. Ze brengen zomaar even zes getalenteerde muzikanten mee. Dus op naar 15 jaar Erik & Sanne!

20u - De Kam

tickets: 13 euro (kassa), 10 euro (vvk)

“Het was zwoegen en zweten, maar het was meer dan de moeite waard”

RandRevue brengt verenigingen bij mekaar

De RandRevue, het totaalspektakel van muziek, dans en theater dat eind februari-begin maart door meer dan vijftig leden van verschillende verenigingen uit Overijse, Wommel, Wezembeek-Oppem, Kraainem, Linkebeek en Sint-Genesius-Rode werd opgevoerd, was een succes. Dat bleek uit de reacties vanuit de zaal. Dat blijkt ook uit de reacties van de deelnemers. Een terugblik.

Frank De Beule, de regisseur

“Ik ben momenteel aan het afkicken”, zegt regisseur Frank De Beule. “Het was soms enorm zwaar en niet altijd gemakkelijk, maar ik hou er een heel positief gevoel aan over. Na elk van de zes voorstellingen was er niet veel tijd om met mekaar te praten. Vaak was het snel afbreken en ons klaarmaken voor de volgende voorstelling. Daarom hebben we besloten om een afscheidsfeest te organiseren. En ik moet zeggen: de opkomst was enorm. Vijftig van de vijfenvijftig spelers waren aanwezig. De andere vijf konden zich die zondag niet vrijmaken, maar waren graag gekomen. We hebben wat bijgepraat. Wat blijkt? Tijdens de voorstellingen werden banden gesmeed. Voor mij betekende het soms zeer veel stress, maar de RandRevue heeft me ook een massa zuurstof gegeven. Voor vele deelnemers is een nieuwe wereld opengegaan en er zijn nieuwe samenwer-

kingsverbanden gesmeed. Toneelvereniging De Morgenster uit Wezembeek-Oppem bijvoorbeeld heeft me gevraagd om eens een stuk voor hen te regisseren. Zo kom ik ook eens van onder mijn kerktoeren”, lacht De Beule. “Ik kan je nu al verklappen dat de RandRevue een staartje zal krijgen. Waarschijnlijk in 2007 met een musical of iets anders. We zullen nog wel zien. Maar eerst volgt er met Johan Waegeman, de bezieler van het project, een evaluatie. Een minpunt was de voorstelling in Jezus-Eik. Daar kwamen slechts zestig toeschouwers opdagen. Vreemd, want in Wommel en Linkebeek was de zaal uitverkocht; in Sint-Genesius-Rode, Kraainem en Wezembeek-Oppem bijna. De avond na de voorstelling in de Bosuil in Jezus-Eik gingen we met lood in de schoenen naar huis. Maar al bij al kunnen we terugkijken op een meer dan geslaagde RandRevue.”

Hedwig Verheirstraeten van De Morgenster uit Wezembeek-Oppem

Toneelvereniging ‘De Morgenster’ uit Wezembeek-Oppem was een van de verenigingen uit de rand die meewerkten aan de RandRevue. De vereniging bestaat 75 jaar, en telt een vijftigtal leden. Twee onder hen wilden maar al te graag op de planken staan met de RandRevue. Ze kregen de rol van twee hautaine dames toegewezen. Hoe is het hen eigenlijk vergaan? Hedwig Verheirstraeten: “De RandRevue was een zeer positief project. Mensen hebben mekaar leren kennen en we hebben besloten om contact met mekaar te houden. Zo gaan wij nu ook naar de voorstellingen van andere toneelverenigingen kijken en omgekeerd. Ik had eerlijk gezegd nooit zo’n respons verwacht. Ik vind dit zeker voor herhaling vatbaar.”

(vervolg van artikel 'RandRevue brengt verenigingen bij mekaar')

Joke Quinart van vzw Mogen Doen uit Wemmel

Joke Quinart van de vzw Mogen Doen uit Wemmel schitterde als natuurelement 'wind' in de RandRevue. Ze geeft twee jaar toneel- en dictielessen bij vzw Mogen Doen. Ook zij reageert zeer positief op de ervaring in de RandRevue. "We zullen mekaar zeker missen. Op het einde van de laatste voorstelling was het even slikken om afscheid te nemen van al die mensen met wie we zes voorstellingen op de planken hebben gestaan. Gelukkig was er nog een afscheidsfeestje met een brunch. De RandRevue was een zeer goede ervaring en ik hoop dat dit niet het laatste project is. Ik heb in de wandelgangen al horen waaien dat er gedacht wordt aan een nieuw project. De verenigingen wisselen ideeën uit en gaan naar mekaars voorstellingen kijken en dat is alleen maar positief."

Huguette Dormaels van Kunst na Arbeid uit Kraainem

Turngroep 'Kunst na Arbeid' (KnA) uit Kraainem, die zo'n 150 leden van kleuters tot senioren telt, bouwde op de RandRevue een menselijke piramide, speelde een bultenaar en beeldde een bos en dieven uit. Aan de RandRevue namen acht leden van de turngroep KnA deel. Zowel zeer jonge als oudere deelnemers. Huguette Dormaels vertelde voor de voorstellingen van de RandRevue dat de vereniging voor een nieuwe uitdaging stond. "En die nieuwe uitdaging is fameus meegevallen. Drie weekends na mekaar optreden was wel zwaar, maar het is zeker voor herhaling vatbaar. We hadden tijdens ons optreden naar aanleiding van het tachtigjarige bestaan van de turngroep al samengewerkt met de mimespelers van Filiaal, maar dankzij de RandRevue werden de contacten er alleen maar beter op."

Jan Otten van Filiaal uit Linkebeek

De mimespelers van theatergroep 'Filiaal' uit Linkebeek zijn tevreden over de RandRevue. Jan Otten: "Het was een heel leuke ervaring. Een avontuur waarbij we veel nieuwe mensen leerden kennen. Het was een krachttoer om op één generale repetitie het geheel in elkaar te passen. Een minpunt was het feit dat een aantal verenigingen toch hebben afgehaakt. Er hadden gerust wat meer verenigingen mogen deelnemen. Ik had ook gehoopt dat het nog meer een mengtheater zou worden met nog meer samenspel tussen verenigingen. Maar misschien was dat niet helemaal mogelijk omdat er veel dans geprogrammeerd stond?"

Els Minner van Studio@etude uit Sint-Genesius-Rode

"Slechts één dag voor de première werden alle stukjes van de RandRevue in mekaar gepast en dat was toch wel even schrikken. Maar we hebben keihard doorgewerkt en het resultaat mocht gezien worden. Mocht zich nog zo'n gelegenheid voordoen, dan werken we zeker opnieuw mee." Studio@Etude bracht tijdens de RandRevue samen met 'Steps' uit Wemmel een dansnummer. Een samenwerking die ook na de RandRevue wordt voortgezet, want beide verenigingen zien ook op andere vlakken een samenwerking zitten.

Joris Herpol

Ring-TV moet mee het 'wij-gevoel' ondersteunen

Een gesprek met hoofdredacteur Dirk De Weert

De regionale televisiezender Ring-TV, die te bekijken is in 35 gemeenten in de Vlaamse rand, vierde vorige maand zijn tienjarig bestaan. Deze verjaardag ging niet ongemerkt voorbij. De zender maakte niet alleen tijd voor een terugblik, maar heeft ook plannen voor de toekomst. De opdracht van de regionale zender blijft alvast niet gering. Zo werkt de zender nauw samen met de provincie Vlaams-Brabant, de Vlaamse Gemeenschap en vzw 'de Rand' om onder meer het Vlaams karakter van de streek en de verbondenheid tussen de inwoners van Halle-Vilvoorde te bevorderen. Hoe dat allemaal in zijn werk gaat, vernemen we van hoofdredacteur Dirk De Weert, die mee aan de wieg van Ring-TV stond.

"Eind 1994 werd ik gepolst of ik interesse had om hoofdredacteur te worden van een regionale zender voor Halle-Vilvoorde", herinnert Dirk De Weert zich. "Op dat moment was ik journalist bij de openbare omroep. Het jaar nadien koos ik voor Ring-TV. In het begin had ik eigenlijk maar een vaag idee van wat Halle-Vilvoorde was. Het was een naam die ik wel kende van de oproepingsbrieven voor verkiezingen bijvoorbeeld, maar het had toch wel heel wat voeten in de aarde voor ik de namen van de 35 gemeenten van Halle-Vilvoorde in het pre-internettijdperk bij mekaar had gepuzzeld. Het was meteen een goeie les, want de eerste opdracht van het nieuwe medium dat zich als enige uitsluitend op Halle-Vilvoorde zou richten, was niet te onderschatten. Zo moest Ring-TV een eigen identiteit geven aan een streek die tot op de dag van vandaag al te vaak beschouwd wordt als een wormvormig aanhangsel van Brussel. In de afgelopen tien jaar hebben we die identiteit op verschillende manieren proberen op te bouwen. Door de streek in al haar facetten aan haar inwoners te tonen: van op de grond, van uit de lucht (met de helikopterbeelden voor de Ring Rond), van op het water en zelfs van onder de grond. Zo hebben we ook de nacht doorgebracht bij het piket van Renault-Vilvoorde, hebben we Woinke Turk uit Machelen laten vertellen hoe je 112 wordt en leggen we uit waarover het splitsingsdossier gaat."

Motor van het sociale leven

"Onze kijkers van Bever tot Londerzeel en van Affligem tot Overijse hebben hun regio de afgelopen tien jaar beter leren kennen. Maar het werk is nog niet af. Onze

opdracht gaat immers verder dan alleen maar informeren. Zo moet Ring-TV de motor zijn van het sociale leven in zijn zendgebied. Dat is recent nog gebleken uit het Censydiam-onderzoek. We willen het fameuze 'wij-gevoel' in Halle-Vilvoorde nog meer opbouwen. Andere regio's in Vlaanderen hebben dat 'wij-gevoel' van nature; in Halle-Vilvoorde is dat niet evident. Het is een politiek erg gevoelige regio waarvan het Vlaams karakter onder zeer grote druk staat. Wie mij niet gelooft, wil ik graag eens meenemen naar enkele warenhuizen in de streek of zondagochtend naar een bakkerij in Dilbeek bijvoorbeeld waar je tien jaar geleden opkeek als je iemand Frans hoorde praten, maar waar je je nu stilaan een uitzondering begint te voelen als je Nederlands spreekt. Er zijn misschien ergere dingen in het leven dan wat Frans te moeten aanhoren, maar het geeft als Vlaming wel het onbehaaglijke gevoel dat je in je eigen streek wordt verdrongen. Integratie is mijns inziens dan ook het sleutelwoord om dit complexe probleem aan te pakken. Als we erin slagen om de kapitaalkrachtige Franstaligen, de vele Europese inwijkelingen die in de Vlaamse rand komen wonen en de allochtone gemeenschappen nauwer te betrekken bij het sociaal, cultureel en economisch leven, dan zijn we al een heel eind op weg naar een oplossing. De provincie Vlaams-Brabant, de Vlaamse overheid en vzw 'de Rand' bewandelen deze weg. Ring-TV kan daarbij zeker helpen", oordeelt De Weert.

Lodewijk De Witte, provinciegouverneur van Vlaams-Brabant, trad de hoofdredacteur tijdens zijn toespraak naar aanleiding van de tiende verjaardag van Ring-TV bij.

"Ring-TV bestrijkt geen gemakkelijke regio. Je hebt de blinde vlek van Brussel in het midden van het zendgebied en de toch wel zeer opvallende cijfers van migratiebewegingen. Zo is slechts een kwart van de oorspronkelijke bevolking in de rand blijven wonen. Driekwart van de inwoners in Halle-Vilvoorde zijn inwijkelingen, die van alle kanten komen: zowel van Vlaanderen, Brussel als Wallonië, maar ook van verder. En die inwoners zijn vaak Franstalig of anderstalig. Toch slaagt de zender erin om tussen de honderd- en honderd-twintigduizend kijkers te bereiken. Elke dag opnieuw."

Financieel moeilijk

Het verhaal van Ring-TV is een moeilijk verhaal. Niet alleen om de kijker te bereiken, maar ook financieel. Ring-TV luide al meer dan eens de alarmbel. "Nu hebben we toch wat perspectief. In het Vlaams regeerakkoord staat duidelijk dat er structurele steun komt", verduidelijkt hoofdredacteur Dirk De Weert. "De gesprekken hierover zijn nog volop aan de gang. De steun die Ring-TV van de Vlaamse overheid zou krijgen, zal niet in de vorm van subsidies zijn. Er is een denkpiste waarbij een samenwerkingsakkoord wordt afgesloten tussen de Vlaamse regering en Ring-TV om zendtijd te kopen voor een programma voor bijvoorbeeld anderstaligen. Maar het kan ook een programma zoals 'Over de rand' worden, waarin het beleid van de Vlaamse regering over de rand wordt toegelicht. Wij staan alleszins open voor alle mogelijke ideeën om Ring-TV levend te houden", besluit Dirk De Weert.

Joris Herpol

Het Nieuwe Wereld Orkest**14 april - 20u**

Het huisorkest van het succesvolle Radio 1 middagmagazine De Nieuwe Wereld bracht eerder al een cd uit met een uitgelezen selectie uit zijn rijke songcatalogus. Daarbij mag een tournee natuurlijk niet ontbreken. De formule is voor de luisteraar van Radio 1 bekend: actuele thema's uit politiek, sport en media worden door de huisschrijvers Patrick De Witte, Karel Vereertbrugghen en Joris Vermassen op de korrel genomen en van muziek voorzien door o.a. Pieter-Jan De Smet en Ronny Mosuse. Zodoende zal Het Nieuwe Wereld Orkest, ingeleid en van commentaar voorzien door Radio 1-coryfee Friedl Lesage, een avondvullende bloemlezing brengen met het beste van wat zij hun luisteraars de afgelopen jaren hebben geserveerd.

Tickets: 17 euro (kassa), 15 euro (vvk), 13 euro (abo en -25j.)

Info en tickets: De Bosuil, Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik, tel. 02 657 31 79, info@debosuil.be, www.debosuil.be

Kinderhappening**1 april - 14u**

Ben je tussen 3 en 8 jaar en heb je zin om eens iets anders te doen tijdens de paasvakantie? Kom dan naar de 'Kinderhappening'! We bouwen een spectaculair parcours met een springkastel, driewielers, klim -en klautertoestanden, een teken -en kleurhoek, een grimestand en nog veel meer. Mis dit niet!

Tickets: 2 euro

Brussels Volkstejoêter**Pyama voor zes****23 april - 20u en 24 april - 15u**

Vorig seizoen was het Brussels Volkstejoêter voor de eerste keer te gast in de Lijsterbes. Hun komst beviel het publiek zodanig dat wij niet aarzelen om hen opnieuw aan jou voor te stellen. Na de succesvolle producties 'Bossemans en Coppennolle', 'De Traafiest van Mademoiselle Beulemans' en 'Le Dîner de Cons' biedt het Brussels Volkstejoêter je een nieuwe kanjer van een blijspel aan. 'Pyama voor zes' (oorspronkelijke titel 'Pyama pour Six') van de Franse succesauteur Marc Camoletti werd vertaald in het Brussels dialect door Claude Lammes van het Brussels Collectief. Drie dames en drie heren geraken verwickeld in een bijna onontwarbaar kluwen van sentimentele relaties. Dit leidt tot heel wat hilarische toestanden.

Tickets: 13 euro (kassa), 12 euro (vvk), 10 euro (abo)

Lijsterbesquiz**30 april - 19u30**

Aan alle mooie liedjes komt een einde, zo ook aan de festiviteiten van 10/25 jaar de Lijsterbes. Maar omdat we je niet graag laten gaan zonder dat je je zegje hebt gedaan, geven we je deze avond de mogelijkheid om je kunnen te tonen. Na drie maanden feesten wordt op 30 april onze grijze hersenmassa aan het werk gezet tijdens de allereerste Lijsterbesquiz. Wat hebben wij te bieden? Veel vragen, gaande van kunst en cultuur (hoe kan het ook anders?) over aardrijkskunde, geschiedenis, ... tot de Lijsterbes. Alles kan, alles mag. Niets is te moeilijk, niets is te simpel. Wij hebben uren gezwoegd om de juiste vragen uit te kiezen. Wij hopen dat jij de antwoorden sneller achterhaalt! En omdat wij niemand met lege handen naar huis willen sturen, krijgt iedereen een prijs. En eenmaal de hersenen voldoende gepijnigd, kan je de tafels en stoelen aan de kant schuiven voor een spetterend afsluitingsbal. Wil je zeker zijn van een tafel? Schrijf je dan zo snel mogelijk in met een ploeg van 4 personen.

Inschrijving: 5 euro per ploeg, inschrijven voor 15 april (max. 4 deelnemers per ploeg)

Info en tickets: De Lijsterbes, Lijsterbessenbomenlaan 6, 1950 Kraainem, tel. 02 721 28 06, info@delijsterbes.be, www.delijsterbes.be

WANNEER	WIE	WAT	WAAR	INFO
APRIL				
6	14u	GC De Kam i.s.m. Jeugdraad	Film 'Racing Stripes'	GC De Kam 02 731 43 31
7	18u	KUBI	Kookles	GC De Kam 02 766 16 12
9	15u	KBG	INCAR	GC De Bosuil 02 784 32 96
13	14u30	KBG	Petanque	Sporthal 02 784 32 96
15	20u	BLOC	'A String of Pearls'	GC De Kam 0484 76 81 17
15	21u30	JH Merlijn	Optreden 'Pussypower'	JH Merlijn 0475 73 28 44
16	9u30	Oudercomité Duitse school	Kledingbeurs	Duitse school 02 731 04 56
16	20u	BLOC	'A String of Pearls'	GC De Kam 0484 76 81 17
19	19u30	KAV	Bloemschikken	GC De Kam 02 731 48 79
20	19u30	KAV	Kookles 'Mediterrane gerechten'	GC De Kam 02 731 10 61
21	13u	KAV	Crea-atelier	Parochiecentrum 02 731 10 61
21	19u30	ACV-ACW	Info-avond 'Globalisering'	GC De Kam
22	19u30	KWB	Kookles	GC De Kam 02 731 05 73
22	20u	BLOC	'A String of Pearls'	GC De Kam 0484 76 81 17
23	20u	BLOC	'A String of Pearls'	GC De Kam 0484 76 81 17
24	8u	KWB	Lentewandeling	GC De Kam 02 731 05 73
26	12u30	KBG	Paasmaal	GC De Kam 02 784 32 96
29	20u	De Rollewagen	Danscursus	GC De Kam 02 731 44 70

Verenigingen, groepen en organisaties die hun activiteiten voor mei 2005 bekend willen maken, kunnen voor 11 april een beknopte omschrijving van de activiteit bezorgen aan het secretariaat van de Kam.

VERENIGINGSNIEUWS

Europees feest Oostenrijk Cultuurraad 9 mei - 19u30 - De Kam

Reeds voor de tiende keer organiseert de Cultuurraad van Wezembeek-Oppem, samen met gemeenschapscentrum de Kam, een Feest van de Europese Gemeenschap. Op maandag 9 mei vieren wij dit feest met Oostenrijk als partner. Wij nodigen alle inwoners van Wezembeek-Oppem uit samen met de Oostenrijkse gemeenschap die in en rond Wezembeek-Oppem woont om de avond van 9 mei samen door te brengen.

Programma

> 19u30

Informatiebeurs

Europese Gemeenschap, Vlaamse Gemeenschap, Provincie Vlaams-Brabant en Oostenrijk

> 20u

Gastprekers

Enkele getuigenissen door Oostenrijkse inwoners van onze regio. Dit wordt muzikaal opgeluisterd met muziek en zang door de 'Hagelandse blaaskapel' uit Oplinter.

> 21u

Oostenrijks getinte receptie

Kom mee dansen Volkskunstgroep De Rollewagen

De Rollewagen is een volkskunstgroep uit Sterrebeek die nu bijna 40 jaar bestaat. De bedoeling is duidelijk: onze eigen Vlaamse dansen in ere houden en dansen uit andere culturen leren kennen. De grootste troef blijft de toegankelijkheid voor iedereen (jong/oud, dik/dun, groot/klein) en de toffe ambiance. Onze groep telt leden van 15 tot 75 jaar. Iedereen danst met iedereen en allemaal met evenveel plezier!

Wij nodigen je uit om het zelf eens mee te maken. Hieronder vind je de data waarop wij open dansdagen houden in de Kam. Iedereen is welkom, zelfs om gewoon eens te komen piepen. Als je wilt dansen, neem dan wel makkelijke schoenen mee. Scottish, wals, polka, Ierse dansen lukken niet zo goed op naaldhakken of zware bottines. Je komt later die avond gegarandeerd buiten met een stralend humeur en een voldaan gevoel.

Info:

[Guy Mellaerts, 02 731 44 70](mailto:Guy.Mellaerts@dekam.be); [Sofie Geuens, 0497 36 59 63](mailto:Sofie.Geuens@dekam.be).

RACING STRIPES
AVONTURENFILM
06-04 > 14u
De Kam

SANNE & ERIK VAN NEYGEN
WIJSJES, WALSEN EN
BOLERO'S
MUZIEK
29-04 > 20u
De Kam

UITGEKAMD

is een uitgave van het
Gemeenschapscentrum
De kam en
vzw 'de Rand'.

Uitgekamd komt tot stand
met de steun van het Ministerie
van de Vlaamse Gemeenschap en
de provincie Vlaams-Brabant

REDACTIE

Louis Declerck
Ghislaine Duerinckx
Jan Pollaris
Marc Snoeck
Michel Spreutels
Frank Vandendael
Krist Vandervorst
Jan Walraet

EINDREDACTIE

Geert Selleslach
Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel
02 456 97 98
geert.selleslach@derand.be

REDACTIEADRES

GC De Kam
Beekstraat 172
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 43 31
info@dekam.be
www.dekam.be

Verantwoordelijke uitgever
Marc Snoeck, Beekstraat 172
1970 Wezembeek-Oppem

VOOR INFO, TICKETS EN RESERVATIES

kan je terecht op het secretariaat
maandag tot en met vrijdag:
9u-12u en 13u-17u zaterdag: 9u-12u
(tijdens de schoolvakanties
op zaterdag gesloten)
tel. 02 731 43 31
e-mail: info@dekam.be
website: www.dekam.be
rek.nr. 091-0113608-50
gelieve bij een overschrijving
steeds je naam en de voorstelling
te vermelden

[A]pplaus.be
cultuur- en gemeenschapscentra in Vlaams-Brabant

WWW.APPLAUS.BE

WWW.DEKAM.BE